

NORGES HØYESTERETT

Den 27. november 2008 avsa Høyesterett dom i

HR-2008-02053-A, (sak nr. 2008/1099), sivil sak, anke over dom,

If Skadeforsikring NUF

(advokat Truls Nygård – til prøve)

mot

A

(advokat Elisabeth S. Grannes)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Stang Lund**: Saken gjelder forståelsen av yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav c. Spørsmålet er om bestemmelsen må forstås slik at den både supplerer bokstav a (om yrkesskade) og bokstav b (om likestilt skade og sykdom) eller bare bokstav b.
- (2) A arbeidet fra februar 1990 som knuseoperatør i firmaet X AS. Hans arbeidsoppgaver omfattet vedlikehold av en steinknuser annenhver måned. Det periodiske vedlikehold innebar blant annet å feste en ca. to meter lang bolt med påhengende utstyr med vekt ca. 50 kilo til knuseren. Innfestingen skjedde ved at A sammen med en hjelper manuelt løftet boltene og festet denne. Vedlikeholdet tok vanligvis ca. en halv time.
- (3) I følge tingrettens beskrivelse, som lagmannsretten har gjengitt, sto A den 5. mars 2002 under knuseren på en plattform ca. 1 meter over bakken. Størrelsen på plattformen var ca. 60 x 180 cm. Fjærbolten skulle festes ca. 2 meter over plattformen. A løftet av boltene. Han holdt boltene med høyre hånd mens han tok etter en festeklype med venstre hånd. Han sto med hendene over hodet under utførelsen av arbeidsoperasjonen. Hjelpemannen holdt boltene på plass med et spett. Boltene ble tredd gjennom to hull og festet.

- (4) Da A var ferdig med arbeidsoperasjonen, kjente han en sterk varme i høyre skulder. Smerten kom etter en halv time. Han sa fra til nærmeste leder at han tvilte på om han kom på arbeidet dagen etter, da han trodde han hadde fått senebetennelse.
- (5) Det framgår av tingrettens og lagmannsrettens dommer at løfting nå utføres ved hjelp av maskinelt utstyr.
- (6) A oppsøkte lege og fikk to penicillinkurer. Han ble sykemeldt fra 26. mars 2002 med diagnosen muskel-skjelettsystem/bindevev sykdom. Etter utløpet av sykepengeperioden gikk han over på rehabilitering/attføring.
- (7) I 2004 ble det konstatert at leddbåndet i høyre skulder var revet av. A ble operert i juni 2004 og fikk satt inn et kunstig leddbånd. Operasjonen var ikke vellykket. Han hadde vansker med å løfte armen. A har vært tilbake i arbeid fra 16. mai 2006 som snekker, men har fortsatt problemer med høyre arm.
- (8) Skaden ble meldt til trygdekontoret som yrkesskade i april 2002. Skaden ble ikke godkjent som yrkesskade da hendelsen ikke ble ansett som "arbeidsulykke" etter folketrygdloven § 13-3. Det var ikke omtvistet at årsakssammenheng mellom løftet og skaden forelå, men trygdemyndigheten fant at A ikke hadde stått i en så forkjært eller unaturlig stilling at hendelsen kunne godkjennes som arbeidsulykke. Etter klage stadfestet Trygderetten 17. mars 2006 fylkestyngdekontorets vedtak om å avslå søknaden om godkjenning som yrkesskade. Denne avgjørelse ble ikke brakt inn for domstolene.
- (9) A krevde deretter skaden dekket som yrkesskade av If Skadeforsikring NUF, hvor hans arbeidsgiver hadde tegnet yrkesskadeforsikring. Da selskapet ikke aksepterte ansvar under forsikringen, tok A 20. desember 2006 ut stevning for Asker og Bærum tingrett med krav om at If Skadeforsikring var ansvarlig etter yrkesskadeforsikringsloven for skulderskaden. Tingretten avsa 25. september 2007 dom med slik domsslutning:
- ”1. **If Skadeforsikring NUF er erstatningsansvarlig etter yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd c) for As skulderskade.**
2. **I saksomkostninger for tingretten betaler If Skadeforsikring NUF til A kr 56 450 – kronerfemtisekstusenfirehundrefemti – eks mva innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra forfall og til betaling skjer.”**
- (10) If Skadeforsikring NUF anket tingrettens rettsanvendelse til Borgarting lagmannsrett. Lagmannsretten avsa 5. juni 2008 dom med slik domsslutning:
- ”1. **Tingrettens dom stadfestes.**
2. **I saksomkostninger for lagmannsretten betaler If Skadeforsikring NUF til A 49 600 – førtinitusensekshundre – kroner med tillegg av den alminnelige forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum fra utløpet av oppfyllelsesfristen til betaling skjer.**
- Oppfyllelsesfristen er 2 – to – uker fra dommens forkynnelse.”**
- (11) If Skadeforsikring NUF har anket til Høyesterett. Anken gjelder rettsanvendelsen. Saken står for Høyesterett i samme stilling som for tingretten og lagmannsretten.

- (12) Den ankende part, *If Skadeforsikring NUF*, har for Høyesterett i hovedsak anført:
- (13) Partene er enige om de faktiske forhold slik som beskrevet i tingrettens og lagmannsrettens dommer. De er også enige om at skulderekaden skyldes løfteoperasjonen, at ulykkesmomentet etter yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav a ikke foreligger, at skaden har medført økonomisk tap, og at skaden ikke er en belastningsslidelse.
- (14) Lagmannsretten har feilaktig kommet til at selskapet er ansvarlig for løfteskader etter yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav c. Skade som følge av plutselige eller konkrete tidsbegrensede hendelser er uttømmende regulert i § 11 første ledd bokstav a. Bokstav c er en sikkerhetsventil til supplerings av yrkessykdomslisten gitt i medhold av folketrygdloven § 13-4, som bokstav b refererer til. Denne lovforståelse kan forankres i lovens ord, lovens system, lovforarbeider og praksis. Dom i Rt. 2004 side 261 gjelder spørsmålet om en sykdom kan anses som en yrkessykdom etter bokstav c.
- (15) Lagmannsrettens forståelse av bestemmelsen medfører at ulykkesmomentet etter bokstav a blir underordnet fordi skaden uansett dekkes under bokstav c. Denne lovforståelse strider markant med den oppfatning som har vært rådende og også lagt til grunn i offentlige utredninger etter at loven trådte i kraft. Bestemmelsen har tidligere ikke vært påberopt i de tilfeller ulykkesmomentet mangler. I tillegg kommer at avgrensningen mot belastningsskader blir vanskeligere.
- (16) Lagmannsretten har også lagt til grunn feil lovforståelse når den har kommet til at løft av en tung gjenstand er "arbeidsprosesser" etter § 11 første ledd bokstav c. Påvirkning fra skadelige stoffer eller en arbeidsprosess må skje over tid. Akutte skader omfattes ikke av bestemmelsen. Lagmannsrettens lovforståelse innebærer at tilnærmet alle løfteskader som pådras ved utføring av normale arbeidsoppgaver, vil falle inn under yrkesskadeforsikringen med unntak for belastningsskader.
- (17) Spesielt pekes på at lagmannsrettens lovforståelse ikke er forankret i lovforarbeidene. Bokstav c kom inn i loven etter forslag fra departementet. Departementet mente at en sikkerhetsventil i forhold til folketrygdlovens yrkessykdomsliste var nødvendig fordi man konkret kan stå ovenfor en sykdom som burde vært med i listen, jf. Ot.prp. nr. 44 for 1988-89 side 56. Hadde det vært meningen at bokstav c også skulle omfatte akutte løfteskader under utøvelse av normale arbeidsoppgaver, måtte dette kommet klarere fram.
- (18) De generelle hensynene bak yrkesskadeforsikringsloven kan ikke i seg selv begrunne at ordinære løfteskader skal dekkes under bokstav c.
- (19) *If Skadeforsikring NUF* har nedlagt slik påstand:
- "If Skadeforsikring NUF frifinnes."**
- (20) Ankemotparten, A, har for Høyesterett i hovedsak gjort gjeldende:
- (21) Lagmannsretten har bygd på korrekt forståelse av yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav c. Denne lovforståelse underbygges av ordlyd, forarbeider, lovens formål og reelle hensyn. Ordlyden begrenser ikke hvilke skader og sykdommer som skal dekkes. Uttrykket "annen skade og sykdom" framstår som et supplement til både a og b.

Bestemmelsen skal dekke visse skader og sykdommer utover det som omfattes av bokstavene a og b og folketrygdloven.

- (22) Det er ikke rettskildemessig grunnlag for en innskrenkende fortolkning av § 11 første ledd bokstav c, slik at den bare blir et supplement til § 11 første ledd bokstav b. Dersom lovgivers mening hadde vært at § 11 første ledd bokstav c skulle fortolkes innskrenkende, måtte dette ha kommet til uttrykk på en klar måte. Det eneste unntak etter lovmotivene er belastningslidelser. Dom i Rt. 2004 side 261 gir støtte for lagmannsrettens lovforståelse.
- (23) Vilkårene ”påvirkning” og skadelige ”arbeidsprosesser” er begge oppfylt i denne sak. Påvirke er å virke inn på uten at det stilles noe krav om varighet. Arbeidsprosesser er en framgangsmåte og omfatter en eller flere arbeidsoppgaver. ”[S]kadelige” knytter seg til stoffer og arbeidsprosesser.
- (24) Forarbeidene legger stor vekt på at arbeidstaker ikke skal bære byrdene hvis skadelige stoffer eller arbeidsprosesser medfører skade eller sykdom. Den foreliggende skade er nettopp resultatet av en skadelig arbeidsprosess, hvor ankemotparten ble utsatt for stor risiko. Løftingen utføres nå ved hjelp av mekaniske hjelpemidler. Det ville være svært urimelig om ankemotpartens skade ikke dekkes etter § 11 første ledd bokstav c.
- (25) Lagmannsrettens lovforståelse er heller ikke prosessdrivende. Ulykkesmomentet i § 11 første ledd bokstav a har med grunnlag i folketrygdloven § 13 andre ledd andre punktum vært fortolket slik at få skader etter tunge løft faller utenfor. Det er i hovedsak et medisinsk spørsmål å avklare hvorvidt det foreligger en fysisk skade eller en belastningslidelse på grunn av en arbeidsprosess.
- (26) De påberopte ”etterarbeider” har begrenset betydning hensett til lovens klare ordbruk, formålet med loven, og herunder formålet med bokstav c, og reelle hensyn.
- (27) A har nedlagt slik påstand:
- ”1. Anken forkastes.**
- 2. A tilkjennes sakens omkostninger for Høyesterett.”**
- (28) *Jeg er kommet til at anken må forkastes.*
- (29) Innledningsvis bemerkes at partene er enige i tingrettens og lagmannsrettens beskrivelser av de faktiske forhold. Partene er også enige om at skulderskaden ikke går inn under yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstavene a og b. Det er ubestridt at årsakssammenheng foreligger mellom løfteoperasjonen og skaden, og at den har medført økonomisk tap. Skaden oppsto plutselig og er ikke å anse som en belastningslidelse.
- (30) Spørsmålet blir etter dette om skulderskaden kan dekkes etter § 11 første ledd bokstav c. Denne bestemmelse fastslår at yrkesskadeforsikringen også dekker ”annen skade og sykdom, dersom denne skyldes påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser”. Den ankende part har anført at bestemmelsen bare gjelder yrkessykdommer som kan likestilles med skade og sykdom etter § 11 første ledd bokstav b, jf. folketrygdloven § 13-4. Bokstav c er et supplement til bokstav b og har vært benyttet få ganger. Ankemotparten anfører at bokstav c er et sikkerhetsnett som dekker resttilfellene utenfor § 11 første ledd bokstavene a og b.

- (31) Jeg bemerker at yrkesskadeforsikringen dekker skader og sykdommer som arbeidstakere påføres ”i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden” med ”de unntak som følger av § 11”, jf. § 10. Skulderskaden er påført ved utførelse av periodisk vedlikehold i arbeidstiden på arbeidsstedet. Avgjørende for spørsmålet om dekning er om skulderskaden ”faller inn under § 11 som regulerer nærmere hvilke skader og sykdommer som dekkes av forsikringen”, jf. Rt. 2004 side 261 avsnitt 25.
- (32) Yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav a bestemmer at yrkesskadeforsikringen skal dekke skade og sykdom forårsaket av arbeidsulykke. Bestemmelsen skal forstås på samme måte som folketrygdloven § 13-3 andre ledd, jf. Rt. 2007 side 882 avsnitt 32. Etter § 13-3 andre ledd første punktum regnes som arbeidsulykke en plutselig eller uventet ytre hending som medlemmet har vært utsatt for i arbeidet. Også en konkret tidsbegrenset ytre hendelse som medfører en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid, er etter andre punktum en arbeidsulykke. Det siste alternativ har vært forstått slik at ytre hending ikke alltid er et nødvendig vilkår, jf. Rt. 2005 side 1757 avsnitt 51 og Rt. 2007 side 882 avsnitt 37, som jeg kommer tilbake til.
- (33) Paragraf § 11 første ledd bokstav b gjelder skade og sykdom som i medhold av folketrygdloven § 13-4 er likestilt med yrkesskade. Visse skader og sykdommer som skyldes påvirkning i arbeid, klimasykdommer og epidemiske sykdommer skal likestilles med yrkesskade. Departementet har 11. mars 1997 gitt forskrift nr. 220 om hvilke skader og sykdommer dette gjelder. Det følger av yrkesskadeforsikringsloven § 11 andre ledd at listesykdommene skal anses forårsaket i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden med mindre forsikringsgiver kan bevise at dette åpenbart ikke er tilfellet.
- (34) Yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav c dekker ”annen skade og sykdom” når denne skyldes påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser. Arbeidstaker må påvise at skaden eller sykdommen er påført ”i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden”, jf. Rt. 2004 side 261 avsnitt 31. Folketrygdloven kapittel 13 inneholder ikke noen tilsvarende bestemmelse.
- (35) Etter ordlyden gjelder bokstav c annen skade og sykdom som ikke er dekket etter bokstavene a eller b. Hovedspørsmålet er om forarbeidene gir grunnlag for en innskrenkende fortolkning, slik at bestemmelsen bare gjelder for skader og sykdommer av samme slag som de som dekkes av bokstav b.
- (36) I NOU 1988: 6 om erstatning og forsikring ved yrkesskade side 86 foreslo utvalget at arbeidsgiver skulle være pliktig til å tegne forsikring som skulle dekke tap om arbeidstaker blir skadd eller omkommer ”som følge av egenskaper ved arbeidet eller arbeidsstedet”. Tilsvarende ordning ble foreslått for sykdom ”forårsaket av egenskaper ved arbeidet eller arbeidsstedet” etter nærmere regler gitt av Kongen.
- (37) Departementet fant at forslagene gikk for langt blant annet fordi belastningsskader ville bli dekket av yrkesskadeforsikringen, jf. Ot.prp. nr. 44 for 1988–89 side 54 flg. Forsikringen ble derfor knyttet opp mot folketrygdens regler om yrkesskade og yrkessykdom. Det oppsto da behov for å utvide forsikringen til å dekke visse sykdommer som burde vært på listen over yrkessykdommer. Om dette uttales i proposisjonen side 56 første spalte:

”Selv om forskriften etter ftrl § 11-4 nr 1 i prinsippet kan endres raskt, kan man i et konkret tilfelle stå overfor en sykdom som burde vært tatt med i listen, men som foreløpig ikke er det. Skadelidte bør også i disse tilfellene kunne kreve dekning under yrkesskadeforsikringen. Forutsetningen må imidlertid være at han eller hun påviser at årsaken er påvirkning på arbeidsplassen eller skadelige arbeidsprosesser, jf utkastet § 11 første ledd bokstav c. Gjennom denne avgrensningen er det meningen å få fram at bare typiske yrkessykdommer skal gi rett til erstatning fra forsikringsgiveren. Belastningslidelsene faller utenfor, se også de spesielle merknadene til § 11 i kapittel VIII.”

- (38) Denne uttalelse må ses i sammenheng med de spesielle merknader i proposisjonen side 89 første spalte:

”Bokstav c åpner for at også andre skader enn de som er nevnt i bokstav a og b kan gi rett til dekning under yrkesskadeforsikringen. Forutsetningen er at arbeidstakeren beviser at skaden eller sykdommen skyldes påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser. De skadelige stoffene må befinne seg på arbeidsplassen, jf utkastet § 10. Sykdommer som skyldes radioaktiv stråling kan f eks gi rett til dekning etter dette alternativet. Det samme gjelder andre sykdommer som etter sin art tilsvarer dem som gir rett til dekning etter bokstav b, men som ennå ikke er tatt med i listen etter ftrl § 11-4 nr 1. Det er ikke meningen at belastningslidelser skal gi rett til erstatning etter bokstav c.”

- (39) Også uttalelsene i proposisjonen om formålet med yrkesskadeforsikringen kaster lys over forståelsen av bokstav c. Departementet viste til flere hovedhensyn som ligger til grunn for forslaget om å gi full erstatning for yrkesskade og yrkessykdommer på objektivt grunnlag, jf. proposisjonen side 40 andre spalte:

”Arbeidstakerne bør for det første ut fra et grunnleggende *rettferdssynspunkt* ikke selv bære følgene av arbeidsulykker og skadelig påvirkning i arbeidsforhold. De utsetter seg for en risiko som de bare i liten grad kan kontrollere selv, og bør da holdes skadesløse hvis risikoen gir seg utslag i skade. Ut fra de risikovurderinger som er vanlige i norsk og internasjonal erstatningsrett, er arbeidsgiverne normalt nærmere til å bære risikoen for yrkesskader og yrkessykdommer enn arbeidstakerne. Videre legger Justisdepartementet vekt på at arbeidsgiverne ved forsikringsordninger kan bære de økonomiske følgene av arbeidsulykker o l som en konstant og beskjeden *produksjonsomkostning*.”

- (40) Etter min mening tilsier disse hensyn at arbeidstakere ikke pålegges risikoen for skader som denne sak gjelder.
- (41) I dom i Rt. 2004 side 261 ble rekkevidden av § 11 første ledd bokstav c behandlet for så vidt angår sykdom som skyldes skadelige arbeidsprosesser. Saken gjaldt blodpropp forårsaket av sitting helt stille i samme vanskelige arbeidsstilling over lengre tid. Tre dommere fant at sykdommen skyldtes påvirkning fra skadelige arbeidsprosesser som ga rett til yrkesskadeforsikring etter § 11 første ledd bokstav c. Flertallet tok utgangspunkt i at bokstav c gjelder annen skade og sykdom som ikke er dekket av tilfellene under bokstav a eller b, jf. avsnitt 32. Selv om det ikke er tilsiktet å gi bestemmelsen et vidt anvendelsesområde, er det likevel ikke et vilkår etter bokstav c at det foreligger en typisk yrkessykdom av samme art som etter bokstav b. Også andre sykdommer kan ha karakteristika som gjør det naturlig å likestille dem med listesykdommene, hensyn tatt til lovens formål og system. Jeg viser til avsnittene 46 til 49. Mindretallet ville frifinne forsikringsselskapet da blodproppen hadde en annen type årsak enn de tilfeller som dekkes etter § 11 første ledd bokstav b.

- (42) Dommen i Rt. 2004 gjaldt sykdom. Spørsmålet om bokstav c også kan supplere bokstav a om yrkesskade ved arbeidsulykke, synes forutsatt, men er ikke nærmere omtalt, jf. avsnitt 32. Selv om forarbeidene bare omtaler yrkessykdommer og supplering i forhold til listesykdommene, viser de spesielle merknader til § 11 i proposisjonen side 89 som jeg har referert, at også andre skader enn de som er nevnt i bokstavene a og b kan gi rett til dekning under yrkesskadeforsikringen. Etter min mening følger det direkte av lovteksten at bokstav c også supplerer bokstav a. En begrensning av bokstav c til bare å gjelde i forhold til bokstav b, er i strid med lovens klare ordlyd og måtte i tilfelle utrykkelig framgått av lovforarbeidene.
- (43) Som nevnt innledningsvis skyldes skuldskaden tungt løft under utføring av periodisk vedlikehold. Den ankende part har anført at en utvidelse av dekningen til akuttstader vil medføre betydelige merkostnader. Ankemotparten har til dette anført at løfteskader i det vesentlige allerede er dekket etter bokstav a.
- (44) Jeg bemerker at utviklingen har gått i retning av å utvide dekningen for skader som skyldes spesielt tunge løft. I dom i Rt. 2005 side 1757 avsnitt 51 uttales at folketrygdloven § 13-3 andre ledd andre punktum må forstås slik at når arbeidstaker på grunn av en vanskelig arbeidsstilling eller av andre grunner blir utsatt for en ekstraordinær belastning eller påkjenning, stilles det ikke noe tilleggskrav om ytre hending. Den vanskelige arbeidssituasjon eller det forhold som har ført til den ekstraordinære påkjenning eller belastning vil i seg selv kunne utgjøre tilstrekkelig ulykkesmoment. Dette følges opp i avgjørelsen i Rt. 2007 side 882, hvor det i avsnitt 37 uttales at det i forhold til folketrygdloven § 13-3 andre ledd andre punktum ”ikke kan stilles noe absolutt krav om ytre hending”. Etter å ha gjengitt deler av Rikstrykdeverkets rundskriv om praksis for godkjenning som arbeidsulykke av skader som oppstår ved løft, bæring og lignende hvor løft av spesielt tunge gjenstander er omtalt, uttalte førstvoterende:
- ”For at skader ved løft av gjenstander skal være omfattet av det avdempede arbeidsulykkesbegrep, må det være tale om løft av spesielt tunge gjenstander, løft av gjenstander med uventet vekt, løft som ligger utenfor arbeidstakerens normale arbeidsoppgaver, eller løft i en vanskelig arbeidsstilling eller under andre ugunstige omstendigheter.”**
- (45) Konkret fant Høyesterett at det ikke var grunnlag for å karakterisere løft av 7-8 paller på mellom 23 og 25 kilo som spesielt tungt.
- (46) Det følger av Rt. 2004 side 261 avsnitt 46 at bokstav c ikke er tilsiktet å ha et vidt anvendelsesområde. Etter nyere trygdepraksis og avgjørelsene i Rt. 2005 side 1757 og Rt. 2007 side 882 kan spesielt tunge løft i seg selv gi grunnlag for yrkesskadedekning etter § 11 første ledd bokstav a. Min konklusjon blir etter dette at § 11 første ledd bokstav c klart dekker et tilfelle som det foreliggende, som ligger helt opp til hva som dekkes etter bokstav a. Merkostnadene for arbeidsgivere for å dekke skader ved spesielt tunge løft kan neppe være vesentlige.
- (47) Ved den konkrete bedømmelse tar jeg utgangspunkt i at skuldskaden er et typisk utslag av en risikofylt arbeidssituasjon under utføring av arbeidsprosesser. Løftet måtte utføres stående på en plattform med bolten i eller over hodehøyde. Det skal lite til for at slik eksponering kan føre til skade på den som løfter og hjelperen. Denne situasjon kan den

enkelte arbeidstaker bare i liten grad kontrollere, og arbeidstakeren bør derfor holdes skadesløs når eksponeringen fører til skade. Arbeidsgiver vil normalt være nærmere til å bære risikoen og kan gjennom den tvungne forsikring bære de økonomiske følger. Jeg tilføyer at etter ulykken gjennomføres slike løft ved maskinell hjelp.

- (48) De påberopte ”etterarbeider” har etter min mening ingen betydning for løsningen av de spørsmål ankesaken gjelder.
- (49) Anken har ikke ført fram, og ankemotparten må tilkjennes sakskostnader etter tvisteloven § 20-2 første ledd. Disse settes til 93 000 kroner i samsvar med kostnadsoppgaven, jf. § 20-5 første ledd.
- (50) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Anken forkastes.
 2. I sakskostnader for Høyesterett betaler If Skadeforsikring NUF til A 93 000 – nittitretusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.
- (51) Dommar **Utgård:** Eg er i det hovudsaklege og i resultatet einig med førstvoterande.
- (52) Dommer **Bårdsen:** Likeså.
- (53) Dommer **Øie:** Likeså.
- (54) Dommer **Lund:** Likeså.
- (55) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Anken forkastes.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler If Skadeforsikring NUF til A 93 000 – nittitretusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

Riktig utskrift bekrefte: